

Brussel, 10.4.2019
COM(2019) 184 final

2019/0094 (NLE)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie in het kader van het Verdrag inzake de instandhouding van zalm in de Noord-Atlantische Oceaan moet worden ingenomen wat betreft de aanvraag van het Verenigd Koninkrijk tot toetreding tot dat Verdrag

TOELICHTING

1. ONDERWERP VAN HET VOORSTEL

Dit voorstel betreft het besluit tot vaststelling van het standpunt dat namens de Europese Unie in de instantie die krachtens het Verdrag inzake de instandhouding van zalm in de Noord-Atlantische Oceaan ("het NASCO-verdrag") is opgericht, moet worden ingenomen in verband met de toetreding van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland ("het Verenigd Koninkrijk") tot dat verdrag.

2. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Op 29 maart 2017 heeft het Verenigd Koninkrijk de Europese Raad kennisgegeven van zijn voornemen om zich uit de Europese Unie terug te trekken krachtens artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Bijgevolg zal het Verenigd Koninkrijk een derde land worden en zal het recht van de Unie ophouden van toepassing te zijn op het Verenigd Koninkrijk, hetzij op de datum van inwerkingtreding van het terugtrekkingsakkoord, hetzij, bij gebreke daarvan, op 13 april 2019, tenzij de Europese Raad met instemming van het Verenigd Koninkrijk met eenparigheid van stemmen een latere datum vaststelt.

Tot aan zijn terugtrekking uit de Unie blijft het Verenigd Koninkrijk een lidstaat met alle uit de Verdragen voortvloeiende rechten en verplichtingen, waaronder de inachtneming van het beginsel van loyale samenwerking. In zijn richtsnoeren van 29 april 2017 heeft de Europese Raad erkend dat in de internationale context rekening moet worden gehouden met de specifieke omstandigheden van het Verenigd Koninkrijk als zich terugtrekkende lidstaat, voor zover het Verenigd Koninkrijk zijn verplichtingen nakomt en loyaal blijft aan de belangen van de Unie zolang het nog een lidstaat is.

De Unie en het Verenigd Koninkrijk hebben op grond van artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie onderhandeld over een terugtrekkingsakkoord, dat op 25 november 2018 door de Europese Raad is goedgekeurd ("het terugtrekkingsakkoord"). De interne procedures voor de sluiting van dat akkoord lopen op het niveau van de Unie¹. Deel vier van het terugtrekkingsakkoord voorziet in een overgangperiode gedurende welke het recht van de Unie, met inbegrip van de door de Unie gesloten internationale overeenkomsten, op en in het Verenigd Koninkrijk van toepassing zal blijven ("de overgangperiode"). De Unie zal haar internationale partners inlichten over de in het terugtrekkingsakkoord vastgestelde specifieke regelingen op grond waarvan het Verenigd Koninkrijk gedurende een overgangperiode als een lidstaat moet worden behandeld voor de toepassing van de door de Unie gesloten internationale overeenkomsten, waaronder het NASCO-verdrag.

De mededeling van de Commissie "Voorbereidingen voor de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie op 30 maart 2019: een noodplan" van 13 november 2018 bevat de noodmaatregelen die de Commissie wil treffen indien op de terugtrekkingsdatum geen terugtrekkingsakkoord in werking treedt. In die mededeling heeft de Commissie de door haar noodzakelijk geachte maatregelen opgesomd en erop gewezen dat in een later stadium mogelijk aanvullende maatregelen nodig zullen zijn.

De Europese Raad (artikel 50) heeft op 13 december 2018 en 21 maart 2019 zijn oproep herhaald om op alle niveaus intenser werk te maken van de voorbereidingen en

¹ Zie Besluit (EU) 2019/274 van de Raad van 11 januari 2019 betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 47 I van 19.2.2019, blz. 1).

noodmaatregelen die nodig zijn om de gevolgen op te vangen van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk, en daarbij rekening te houden met alle mogelijke uitkomsten.

Het NASCO-verdrag is momenteel van toepassing op het Verenigd Koninkrijk omdat de Unie verdragsluitende partij bij dat verdrag is. Daar komt verandering in op de datum waarop het Verenigd Koninkrijk niet langer onder het NASCO-verdrag valt als lidstaat van de Unie.

Het hoofddoel van het NASCO-verdrag is "via overleg en samenwerking bij te dragen tot de instandhouding, het herstel, de vergroting en het rationele beheer van de zalmbestanden, rekening houdend met de beste wetenschappelijke gegevens die ter beschikking staan". Het NASCO-verdrag is op 1 oktober 1983 in werking getreden. De Raad van de Europese Unie is depositaris voor het NASCO-verdrag.

2.1. Organisatie voor de instandhouding van zalm in de Noord-Atlantische Oceaan

De Organisatie voor de instandhouding van zalm in de Noord-Atlantische Oceaan ("de NASCO") is een internationale organisatie die krachtens het NASCO-verdrag is opgericht. Bij de oprichting ervan is rechtstreeks rekening gehouden met de specifieke bepalingen inzake anadrome visbestanden van artikel 66 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 ("UNCLOS").

Het verdrag geldt voor de wildezalmbestanden die tot buiten de visserijrechtsgebieden van de kuststaten van de Atlantische Oceaan ten noorden van 36 graden noorderbreedte trekken, en wel voor hun hele trekroute.

Bijgevolg is de NASCO verantwoordelijk voor de regulering van de visserij op wilde zalm in het hele noordelijke deel van de Atlantische Oceaan. Zij behandelt ook andere relevante kwesties met betrekking tot de instandhouding van de wildezalmbestanden. In een bredere context overweegt de NASCO ook verdere, passende maatregelen voor de wateren onder de jurisdictie van de verdragsluitende partijen om het voortbestaan van de wilde Atlantische zalm te garanderen.

De NASCO bezit rechtspersoonlijkheid en beschikt in haar betrekkingen met andere internationale organisaties en op het grondgebied van de verdragsluitende partijen over de rechtsbevoegdheid die nodig is voor de uitvoering van haar taken en de verwezenlijking van haar doelstellingen.

2.2. De NASCO

De NASCO bestaat uit een raad, drie regionale commissies (de Commissie voor Noord-Amerika, de Commissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan en de Commissie voor West-Groenland) en een secretariaat. De raad bestaat uit vertegenwoordigers van alle verdragsluitende partijen bij het verdrag: Canada, Denemarken (voor de Faeröer en Groenland), de Europese Unie, Noorwegen, de Russische Federatie en de Verenigde Staten van Amerika. Frankrijk neemt (met betrekking tot Saint-Pierre en Miquelon) als waarnemer deel aan de vergaderingen van de NASCO.

De Europese Unie is partij bij het NASCO-verdrag² omdat dat verdrag handelt over aangelegenheden die vallen binnen het toepassingsgebied van het gemeenschappelijk visserijbeleid, waarvoor de Unie exclusief bevoegd is. De lidstaten vallen krachtens het recht van de Unie onder het NASCO-verdrag.

De Europese Unie is volwaardig lid van zowel de Commissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan als de Commissie voor West-Groenland. In de Commissie voor Noord-Amerika heeft de Europese Unie het recht om voorstellen voor regelgevende maatregelen

² *PB L 378 van 31.12.1982, blz. 24.*

inzake wildezalmbestanden van oorsprong uit het grondgebied van de Unie in te dienen en daarover te stemmen. In dat verband wordt de Unie, voor zover het de behandeling van dergelijke voorstellen betreft, geacht lid van die Commissie te zijn.

2.3. Beoogde handeling van de NASCO

Het NASCO-verdrag staat open voor toetreding, onder voorbehoud van goedkeuring door de NASCO-raad, door elke staat die in het noordelijke deel van de Atlantische Oceaan jurisdictie over de visserij uitoefent of staat van oorsprong voor zalmbestanden is.

In zijn brief van 28 februari 2019 heeft het Verenigd Koninkrijk bij de voorzitter van de NASCO-raad een aanvraag ingediend waarin het om goedkeuring van zijn toetreding tot het NASCO-verdrag heeft verzocht. Op 11 maart 2019 heeft het secretariaat van de NASCO alle partijen bij het verdrag, waaronder de Europese Commissie, daarvan in kennis gesteld. Overeenkomstig artikel 17 van het NASCO-verdrag is voor de toetreding van het Verenigd Koninkrijk een voorafgaande goedkeuring door de NASCO-raad vereist om als geldig te kunnen worden beschouwd.

De besluiten van de NASCO-Raad moeten worden genomen met een drievierdemeerderheid van de stemmen van de aanwezige leden die een positieve of negatieve stem uitbrengen. Er kan alleen worden gestemd indien twee derde van de leden van de raad aanwezig is.

De goedkeurings- of toetredingsinstrumenten worden vervolgens neergelegd bij de depositaris. Voor elke partij die na de neerlegging van de vereiste bekrachtigings-, goedkeurings- of toetredingsinstrumenten tot het NASCO-verdrag toetreedt, treedt dat verdrag in werking op de datum van neerlegging van het toetredingsinstrument.

Het Verenigd Koninkrijk heeft verduidelijkt dat het zijn aanvraag heeft ingediend als onderdeel van een noodplanning voor als een terugtrekkingsakkoord uitblijft. In zijn aanvraag stelt het Verenigd Koninkrijk dat het, als het terugtrekkingsakkoord wordt ondertekend, geratificeerd en goedgekeurd, van de neerlegging van zijn toetredingsinstrument zal afzien om op eigen titel lid van de NASCO te worden, met ingang van het ogenblik van zijn terugtrekking uit de Europese Unie.

3. NAMENS DE UNIE IN TE NEMEN STANDPUNT

Dit besluit van de Raad moet de Commissie in staat stellen om namens de Unie de toetreding van het Verenigd Koninkrijk tot het NASCO-verdrag goed te keuren, met inachtneming van de volgende voorwaarde: gezien de huidige onzekerheid over de datum en de voorwaarden van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie mag de goedkeuring van de Unie in het kader van de NASCO enkel worden megedeeld als het recht van de Unie ophoudt van toepassing te zijn op het Verenigd Koninkrijk.

Een van de hoofddoelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid zoals is bepaald in Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad³, is *er borg voor te staan dat de visserijactiviteiten uit ecologisch, economisch en sociaal oogpunt duurzaam zijn, dat zij worden beheerd op een manier die strookt met de doelstellingen om voordelen op economisch en sociaal gebied en op het gebied van werkgelegenheid te realiseren en de visbestanden boven een niveau te brengen en te houden dat de maximale duurzame opbrengst kan opleveren, en dat zij bijdragen tot de beschikbaarheid van voedselvoorraden.*

Het is in het belang van de Unie dat het Verenigd Koninkrijk meewerkt aan het beheer van de zalmbestanden, met volledige inachtneming van de bepalingen van het Verdrag van de

³ *PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22.*

Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 ("UNCLOS"), de Overeenkomst van de Verenigde Naties van 4 augustus 1995 over de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 die betrekking hebben op de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden ("UNFSA") of enige andere internationale overeenkomst of norm in het internationale recht.

Op grond van artikel 66 van het UNCLOS hebben staten waarvan de rivieren de plaats van oorsprong van anadrome bestanden vormen, een primair belang bij die bestanden en zijn zij voor die bestanden verantwoordelijk. De staat van oorsprong van anadrome bestanden moet voor de instandhouding van die bestanden zorgen door het nemen van passende regelgevende maatregelen voor de visserij in alle wateren die landwaarts gelegen zijn van de buitengrenzen van zijn exclusieve economische zone. Wanneer anadrome bestanden trekken naar of door wateren die landwaarts gelegen zijn van de buitengrenzen van de exclusieve economische zone van een andere staat dan de staat van oorsprong, moet die andere staat met de staat van oorsprong samenwerken voor de instandhouding en het beheer van die bestanden.

De staat van oorsprong van anadrome bestanden en andere staten die op die bestanden vissen, moeten regelingen treffen voor de uitvoering van artikel 66 van het UNCLOS. Deze samenwerking kan tot stand worden gebracht in het kader van regionale organisaties voor visserijbeheer.

Het Verenigd Koninkrijk heeft, als staat van oorsprong en als staat die jurisdictie over de visserij uitoefent, rechtmatige belangen in het NASCO-verdragsgebied voor zover de wateren van de exclusieve economische zone van het Verenigd Koninkrijk en de aangrenzende volle zee binnen het NASCO-verdragsgebied vallen.

Door de toetreding tot het NASCO-verdrag zal het Verenigd Koninkrijk kunnen meewerken aan de nodige beheers- en instandhoudingsmaatregelen voor de zalmbestanden, naar behoren rekening houdend met de rechten, belangen en plichten van andere landen en de Europese Unie, en zal het ervoor kunnen zorgen dat de visserijactiviteiten zo worden verricht dat de bestanden op duurzame wijze worden geëxploiteerd.

In het licht van de rechtmatige belangen van het Verenigd Koninkrijk bij de visserij in het NASCO-verdragsgebied, de verplichting van het Verenigd Koninkrijk om mee te werken aan het nodige visserijbeheer en de noodzaak om het bindende karakter van de besluiten van de NASCO bij de toetreding van het Verenigd Koninkrijk te verzekeren, beveelt de Commissie aan dat de aanvraag van het Verenigd Koninkrijk wordt aanvaard.

Voorgesteld wordt dat de Commissie wordt gemachtigd om de voorzitter van de NASCO-raad in kennis te stellen van het standpunt van de Unie ten gunste van de toetreding van het Verenigd Koninkrijk vanaf het ogenblik waarop het recht van de Unie ophoudt van toepassing te zijn op het Verenigd Koninkrijk, en om dienovereenkomstig te stemmen in de NASCO-raad die over het lidmaatschap van het Verenigd Koninkrijk zal beslissen.

Indien het Verenigd Koninkrijk zich uit de Unie terugtrekt onder de voorwaarden van het terugtrekkingsakkoord en de daarbij horende overgangperiode, zal de Unie bij de ondertekening van het terugtrekkingsakkoord haar internationale partners, waaronder de andere partijen bij het NASCO-verdrag, ervan in kennis stellen dat het Verenigd Koninkrijk gedurende die overgangperiode als een lidstaat moet worden behandeld voor de toepassing van de internationale overeenkomsten waarbij de Unie partij is.

4. RECHTSGRONDSLAG

4.1. Procedurele rechtsgrondslag

4.1.1. Beginselen

Artikel 218, lid 9, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) voorziet in de vaststelling van besluiten tot bepaling van "*de standpunten die namens de Unie worden ingenomen in een krachtens een overeenkomst opgericht lichaam, wanneer dit lichaam handelingen met rechtsgevolgen vaststelt, met uitzondering van handelingen tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van de overeenkomst*".

Het begrip "*handelingen met rechtsgevolgen*" omvat tevens handelingen die rechtsgevolgen hebben uit hoofde van de regels van het internationaal recht. Onder dit begrip vallen tevens instrumenten die internationaalrechtelijk niet bindend zijn, maar die "*beslissende invloed [kunnen hebben] op de inhoud van de regelgeving die de wetgever van de Unie vaststelt*"⁴.

4.1.2. Toepassing op het onderhavige geval

Het NASCO-verdrag staat open voor toetreding, onder voorbehoud van goedkeuring door de NASCO-raad, door elke staat die in het noordelijke deel van de Atlantische Oceaan jurisdictie over de visserij uitoefent of staat van oorsprong voor zalmbestanden is.

De besluiten van de NASCO-Raad moeten worden genomen met een drievierdemeerderheid van de stemmen van de aanwezige leden die een positieve of negatieve stem uitbrengen. Er kan alleen worden gestemd indien twee derde van de leden van de NASCO-raad aanwezig is.

De toetreding geschiedt door neerlegging van een toetredingsinstrument bij de depositaris en wordt van kracht op de datum van ontvangst van dat instrument.

De depositaris stelt alle ondertekenaars en toetredende partijen in kennis van de neergelegde goedkeurings- of toetredingsinstrumenten en deelt mee op welke datum dit verdrag voor welke partijen in werking treedt.

Zodra de toetreding van het Verenigd Koninkrijk van kracht is, is die bindend uit hoofde van het internationaal recht overeenkomstig artikel 17, lid 3, van het NASCO-verdrag en kan die beslissende invloed hebben op de inhoud van de EU-regelgeving.

De beoogde handeling strekt niet tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van het NASCO-verdrag. De procedurele rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is derhalve artikel 218, lid 9, VWEU.

4.2. Materiële rechtsgrondslag

4.2.1. Beginselen

De materiële rechtsgrondslag voor een overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU te nemen besluit wordt in de eerste plaats bepaald door de doelstelling en de inhoud van de beoogde handeling ten aanzien waarvan namens de Unie een standpunt wordt ingenomen. Wanneer de voorgenomen handeling verschillende doelstellingen heeft of uit verschillende componenten bestaat, waarvan er een kan worden gezien als hoofddoelstelling of overwegende component, terwijl de andere doelstellingen of componenten slechts ondergeschikt zijn, moet het overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU te nemen besluit op één materiële rechtsgrondslag worden gebaseerd, namelijk die welke vereist is gelet op de hoofddoelstelling of de overwegende component.

⁴ Arrest van het Hof van Justitie van 7 oktober 2014, Duitsland/Raad, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punten 61 tot en met 64.

4.2.2. Toepassing op het onderhavige geval

De doelstelling en de inhoud van de beoogde handeling hebben in de eerste plaats betrekking op het gemeenschappelijk visserijbeleid.

De materiële rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is derhalve artikel 43 VWEU.

4.3. Conclusie

De rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is artikel 43 VWEU in samenhang met artikel 218, lid 9, VWEU.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie in het kader van het Verdrag inzake de instandhouding van zalm in de Noord-Atlantische Oceaan moet worden ingenomen wat betreft de aanvraag van het Verenigd Koninkrijk tot toetreding tot dat Verdrag

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, in samenhang met artikel 218, lid 9,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Verdrag inzake de instandhouding van zalm in de Noord-Atlantische Oceaan⁵ ("het NASCO-verdrag") werd goedgekeurd bij Besluit 82/886/EEG van de Raad⁶ en is op 1 oktober 1983 in werking getreden.
- (2) Op 29 maart 2017 heeft het Verenigd Koninkrijk kennisgegeven van zijn voornemen om zich uit de Unie terug te trekken krachtens artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. De Verdragen zullen ophouden van toepassing te zijn op het Verenigd Koninkrijk met ingang van de datum van inwerkingtreding van het terugtrekkingsakkoord of, bij gebreke daarvan, op 13 april 2019, tenzij de Europese Raad met instemming van het Verenigd Koninkrijk met eenparigheid van stemmen besluit deze termijn te verlengen.
- (3) Tot aan zijn terugtrekking uit de Unie blijft het Verenigd Koninkrijk een lidstaat met alle uit de Verdragen voortvloeiende rechten en verplichtingen, waaronder de inachtneming van het beginsel van loyale samenwerking.
- (4) In de richtsnoeren van 29 april 2017 heeft de Europese Raad erkend dat in de internationale context rekening moet worden gehouden met de specifieke omstandigheden van het Verenigd Koninkrijk als zich terugtrekkende lidstaat, voor zover het Verenigd Koninkrijk zijn verplichtingen nakomt en loyaal blijft aan de belangen van de Unie zolang het nog een lidstaat is.
- (5) Het terugtrekkingsakkoord bevat regelingen voor de toepassing van bepalingen van het recht van de Unie op en in het Verenigd Koninkrijk na de datum waarop de Verdragen ophouden van toepassing te zijn op het Verenigd Koninkrijk ("de overgangperiode"). Indien dat akkoord in werking treedt, blijft het recht van de Unie, met inbegrip van de internationale overeenkomsten waarbij de Unie partij is, overeenkomstig dat akkoord van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk

⁵ PB L 378 van 31.12.1982, blz. 25.

⁶ Besluit 82/886/EEG van de Raad van 13 december 1982 betreffende de sluiting van het Verdrag inzake de instandhouding van zalm in de Noord-Atlantische Oceaan (PB L 378 van 31.12.1982, blz. 24).

gedurende de overgangperiode en houdt het op van toepassing te zijn aan het einde van die periode.

- (6) Het NASCO-verdrag is momenteel van toepassing op het Verenigd Koninkrijk omdat de Unie verdragsluitende partij bij dat verdrag is.
- (7) Op grond van artikel 17, lid 3, van het NASCO-verdrag staat dat verdrag open voor toetreding door elke staat die in het noordelijke deel van de Atlantische Oceaan jurisdictie over de visserij uitoefent of staat van oorsprong voor zalmbestanden is, voor zover die toetreding wordt goedgekeurd door de bij het NASCO-verdrag opgerichte raad van de Organisatie voor de instandhouding van zalm in de Noord-Atlantische Oceaan.
- (8) Op 28 februari 2019 heeft het Verenigd Koninkrijk een aanvraag tot toetreding tot het NASCO-verdrag als verdragsluitende partij ingediend voor het geval er geen terugtrekkingsakkoord is op de datum waarop de Verdragen ophouden van toepassing te zijn op het Verenigd Koninkrijk.
- (9) Op grond van artikel 66 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (UNCLOS)⁷ hebben staten waarvan de rivieren de plaats van oorsprong van anadrome bestanden vormen, een primair belang bij die bestanden en zijn zij voor die bestanden verantwoordelijk. De staat van oorsprong van anadrome bestanden moet voor de instandhouding van die bestanden zorgen door het nemen van passende regelgevende maatregelen voor de visserij in alle wateren die landwaarts gelegen zijn van de buitengrenzen van zijn exclusieve economische zone. Wanneer anadrome bestanden trekken naar of door wateren die landwaarts gelegen zijn van de buitengrenzen van de exclusieve economische zone van een andere staat dan de staat van oorsprong, moet die andere staat met de staat van oorsprong samenwerken voor de instandhouding en het beheer van die bestanden.
- (10) Om niet-duurzame visserij te voorkomen, is het in het belang van de Unie dat het Verenigd Koninkrijk meewerkt aan het beheer van de zalmbestanden, met volledige inachtneming van de bepalingen van het UNCLOS, de Overeenkomst van de Verenigde Naties van 4 augustus 1995 over de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 die betrekking hebben op de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden ("UNFSA")⁸ of enige andere internationale overeenkomst of norm in het internationale recht.
- (11) Zoals bepaald in artikel 66 van het UNCLOS moeten de staat van oorsprong van anadrome bestanden en andere staten die op die bestanden vissen, regelingen treffen voor de uitvoering van dat artikel. Deze samenwerking kan tot stand worden gebracht in het kader van regionale organisaties voor visserijbeheer.
- (12) Door de toetreding tot het NASCO-verdrag zal het Verenigd Koninkrijk kunnen meewerken aan de nodige instandhoudings- en beheersmaatregelen, naar behoren rekening houdend met de rechten, belangen en plichten van andere landen en de Unie, en zal het ervoor kunnen zorgen dat de visserijactiviteiten zo worden verricht dat de betrokken zalmbestanden op duurzame wijze worden geëxploiteerd.

⁷ PB L 179 van 23.6.1998, blz. 3.

⁸ PB L 189 van 3.7.1998, blz. 14.

- (13) Daarom is het in het belang van de Unie dat de aanvraag van het Verenigd Koninkrijk tot toetreding tot het NASCO-verdrag wordt goedgekeurd vanaf het ogenblik waarop het recht van de Unie ophoudt van toepassing te zijn op het Verenigd Koninkrijk,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de raad van de Organisatie voor de instandhouding van zalm in de Noord-Atlantische Oceaan die is opgericht bij het Verdrag inzake de instandhouding van zalm in de Noord-Atlantische Oceaan, houdt in dat de aanvraag tot toetreding van het Verenigd Koninkrijk tot dat verdrag wordt goedgekeurd, op voorwaarde dat die goedkeuring van kracht wordt vanaf het ogenblik dat het recht van de Unie ophoudt van toepassing te zijn op het Verenigd Koninkrijk.

Artikel 2

Dit besluit is gericht tot de Commissie.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter